

згідно з ідеологічними настановами, кардинально модифіковано концепт РЕЛІГІЯ, який насамперед репрезентують негативно забарвлені метафори омани, отрути, пут, болота, сміття, хвороби, гниття та ін.; наведено асоці-

ативні зв'язки аж до ототожнення релігії з алкоголем і протиставлено її науці. Виявлення модифікацій концепту РЕЛІГІЯ в радянському дискурсі протягом 1940–1980 років є перспективою подальшого дослідження цієї теми.

Література

1. Дудка Л. О. Спілка войовничих безвірників в антирелігійній пропаганді в Україні (20-ті — 40-ві роки XX ст.) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. іст. наук : спец. 07.00.01 «Історія України» / Дудка Лариса Олексіївна. — К., 2005. — 20 с.
2. Масенко Л. Т. Українська мова в соціолінгвістичному аспекті : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня докт. філол. наук : спец. 10.02.01 «Українська мова» / Масенко Лариса Терентіївна. — К., 2005. — 39 с.
3. Мацько Л. Українська мова в кінці XX ст. (зміни в лексиці) / Любов Мацько // Дивослово. — 2000. — № 4. — С. 15—20.
4. Мацько Л. І. Стилїстика української мови : підр. / Л. І. Мацько, О. М. Сидоренко, О. М. Мацько. — К. : Вища шк., 2003. — 462 с.
5. Мінчак Г. Б. Конотативна семантика сучасних ідеологічно забарвлених номінативних одиниць (на матеріалі української преси 90-х років XX століття : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.01 «Українська мова» / Мінчак Галина Богданівна. — К., 2003. — 20 с.
6. Українська мова у XX сторіччі: історія лінгвоциду : документи і матеріали / за ред. Л. Масенко ; упоряд. Л. Масенко, В. Кубайчук, О. Демська-Кульчицька. — К. : Вид. дім. «Києво-Могилянська академія», 2005. — 400 с.

УДК 811.161.2'42

К. С. Руснак

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна

Особливості системної організації концептосфери: концептуальні діади та корелятивні концепти

Руснак К. С. Особливості системної організації концептосфери: концептуальні діади та корелятивні концепти. У статті з'ясовано специфіку системної організації концептосфери. Уточнено вживання терміна концептуальна діада. Розкрито поняття корелятивних концептів, проаналізовано відповідні типи міжконцептуальних зв'язків. Описано способи мовної актуалізації діад та корелятивних концептів.
Ключові слова: *концептосфера, концепт, концептуальні діади, корелятивні концепти.*

Руснак Е. С. Особенности системной организации концептосферы: концептуальные диады и коррелятивные концепты. В статье описана специфика системной организации концептосферы. Уточнено употребление термина концептуальная диада. Раскрыто понятие коррелятивных концептов, проанализированы соответствующие типы межконцептуальных связей. Описаны способы языковой актуализации диад и коррелятивных концептов.
Ключевые слова: *концептосфера, концепт, концептуальные диады, коррелятивные концепты.*

Rusnak K. The specifics of the conceptual system: conceptual dyad and correlative concepts. In the article the specifics of the conceptual system is clarified. The use of the term conceptual dyad is specified. The correlative concepts are explored, the nature of that types of concept's ties are analyzed. We describe how language updates dyads and correlative concepts.
Keywords: *concept, concept sphere, conceptual dyad, correlative concepts.*

Вивчення природи концептів та способів їх мовної маніфестації на сьогодні є одним із провідних векторів лінгвістичних досліджень. Незважаючи на велику кількість праць у цій царині, усе ж проблема взаємодії концептів у межах певної концептосфери досі не отримала належного аналізу в лінгвістиці. Актуальними на сьогодні є питання принципів структурування окремої концептосфери, виявлення типів зв'язків між концептами в межах відповідних тематичних конгломератів. Відповідною є і мета дослідження, що полягає в уточненні термінів *концептуальна діада* та *корелятивні концепти*, описі смислової природи таких утворень та способів їх мовної об'єктивації.

Концепти не є ізольованими і, перебуваючи в певному ментальному просторі, потрапляють під вплив один одного, модифікуються й членуються на менші структури. Вони тісно взаємодіють між собою в індивідуальній або колективній свідомості і таким чином організовуються в специфічні системи. На позначення таких утворень використовують цілий ряд термінів: *концептуальний простір* (Н. Болдирев [3]), *концептуальна система* (О. Селіванова [21], О. Кубрякова [13]), *концептуальне поле* (Н. Савойська [20]). Але найбільш традиційним є запропонований Д. Лихачовим термін *концептосфера*. Авторське розуміння цього поняття найповніше відображає формула «концептосфера мови є концептосферою національної культури» [14:3]. За теорією Д. Лихачова, концептосфера національної мови безпосередньо корелює з національною культурою.

Природно, що гіпотеза Д. Лихачова найбільшою мірою еволюціонувала в лінгвокультурологічних розвідках. Так, В. Маслова називає концептосферою «тематичні групи, характерні для певної національно-культурної спільноти, що позначають сукупність потенцій, які містяться в словниковому запасі мови в цілому або в словниковому запасі окремого носія мови» [15:163]. Білоруська дослідниця називає концептосферу «генетичним кодом, менталітетом та духовним досвідом народу» [15:165]. Подібним чином концептосферу аналізують В. Жайворонок, В. Карасик, В. Кононенко, Ю. Степанов. У працях цих та багатьох інших дослідників концептосфера тлумачиться насамперед як осередок культурних домінант народу, сукупність базових національних концептів.

На думку лінгвокогнітивістів, властивість концептів організовуватися в системи пояснюється здатністю людського мислення «членувати й категоризувати дійсність» [13:125]. Показовим для цього напряму досліджень є визначення Й. Стерніна та З. Поповой: «Концептосфера – сфера розумових образів, одиниць універсального предметного коду, що являють собою структуроване знання людей, їх інформаційну базу» [13:143].

Дотримуючись інтегративного підходу в тлумаченні ментальних структур та способів їх вербалізації, А. Приходько визначає концептосферу як «стійке угруповання типологічно і значеннєво однорідних та ієрархічно упорядкованих концептів, спеціалізованих на організації певних когнітивно-семантичних просторів» [19:224].

Усе багатство дефініцій концептосфери лаконічно можна підсумувати в такому визначенні: **концептосфера** – це сукупність концептів, які об'єднуються в певну сферу знань. Підставою для формування концептів у концептосферу є наявність певної інтегральної ознаки (тематичної, дискурсивної, етнічної тощо).

Концепт входить до концептосфери через взаємозв'язки з іншими подібними одиницями. Системність та ієрархічність будови – ось визначальні характеристики концептосфери.

А. Приходько наголошує на тому, що концептосфера є «системою систем» і формується сукупністю концептополів («сегментів концептосфери, що відповідають за організацію певного когнітивно-семантичного простору») та дискурсивними конфігураціями концептів («сегментів концептосфери, що відповідають за організацію певного соціодискурсивного простору») [19:215].

С. Жаботинська візуалізує структуру концептосфери як «мережу в мережі». На думку дослідниці, концептосфера формується домнами, а ті взаємопов'язаними парцелями, що у свою чергу містять тематично близькі концепти [8].

Удаючись до структурування концептосфери, науковці найчастіше мають на меті відобразити ієрархічність взаємозв'язків між концептами. Справді, концептосфера, як і чимало ментальних утворень, сформована за принципом «піраміди» – від ширшого до вужчого. Щоб відобразити таку специфіку, науковці послуговуються термінами, що зводяться до гіперо- і гіпонімічних зв'язків: «мікро- і макроконцепт» (А. Вежбицька) [6:173],

«супер- і субконцепт» (І. Кожушко) [11:287], «(ката) – концепт – мезоконцепт – гіперконцепт – макроконцепт – мегаконцепт» (А. Приходько) [19:174].

Системна організація концептосфери ґрунтується на наявності розгалужених зв'язків між концептами, такі зв'язки виходять на рівень парадигматичних. Їхнє розмаїття не вичерпується винятково ієрархічними структурами, а виявляється в мозаїці «дихотомій, суміщень, антиномій, трансформацій» [12:151]. Те, яким чином концепти групуються і, відповідно, як організовуються лінгвістичні засоби їх реалізації, відображає специфіку мислення людини чи певного колективу.

У буденному розумінні всі концепти взаємопов'язані ближчими чи віддаленішими смисловими зв'язками. «За висновками Ж. Дельоза та Ф. Гваттарі, кожен концепт завжди відсилає до інших концептів. Серед інших властивостей концептів вони називають множинність, перетин, збіг, згущення в ньому різного роду складників» [2:132]. Як ілюстрацію глибинних взаємозв'язків між усіма концептами в межах ментального простору Й. Стернін, З. Попова наводять цитату з праці А. Лука: «Між поняттями *небо* і *чай* існує смисловий зв'язок, який може бути встановлений, наприклад, таким чином: *небо* – земля, земля – вода, вода – пити, пити – чай» [14:117]. Але таке тлумачення структури ментального простору є доволі широким і, як видається, шкодить науковій системності.

Існують концепти, співвідносні з близькими, але нетотожними поняттями, розуміння смислу яких є неподільним. У такому разі оперування одним концептом є неповним, ущербним без комплексного усвідомлення іншого концепту-відповідника. Такими є, наприклад, концепти ПРАВДА – ІСТИНА, СВОБОДА – ВОЛЯ, ГРОШІ – БАГАТСТВО, рос. «ДОЛГ – ОБЯЗАННОСТЬ». Традиційно такі двочленні ментальні структури називають *концептуальними парами* (Т. Булигіна, А. Шмельов), але цей термін, на наш погляд, не розкриває суті відповідних утворень. Уважаємо більш доцільним називати такі пари концептів корелятивними.

У працях із лінгвоконцептології термін *корелятивні концепти* не є усталеним. Найчастіше дослідники пропонують уживати його в межах теорії концептуальної метафори на позначення концепту-джерела (Л. Бровченко, С. Жаботинська) [4, 8]. Термін *корелят* є варіантом перекладу англійського «source domain»

(буквально «домен-джерело»), запропонованого Дж. Лакоффом і М. Джонсоном. Прозорішим, зважаючи на внутрішню форму слова, є вживання «база», «джерело» тощо.

Лексема «корелятивний» має значення «який перебуває у взаємній залежності, у взаємному зв'язку; співвідносний» [22:267]. Зважаючи на семантику слова, термін «корелятивні концепти», є вдалим для домінування парних концептів, які мають спільні, взаємозалежні зони когнітивного і семантичного членування дійсності.

Термін «концепти-кореляти» у близькому до нашого розумінні використовує Н. Сухачова, називаючи так концепти, «у структурі яких наявні однакові або синонімічні смислові атрибути» [24:94]. Апелюючи до З. Попової та Й. Стерніна, дослідниця називає смисловими атрибутами «семи, семантичні мікроелементи, що відображають конкретні ознаки позначуваного словом явища, співвідносяться з ознаками концепту, які формують його структуру» [24:94].

Існують такі концепти ментального простору людини, які мають корелятивну пару. Корелятивні концепти не повинні сприйматися як тотожні ментальні структури, але важливо досліджувати їх у постійному всебічному зіставленні. Змістова єдність таких пар і водночас певні смислові відмінності розкривають специфіку їх побутування в аксіологічній системі соціально-культурної формації.

Так, наприклад, Н. Катаєва доходить висновку, що ВОЛЯ і СВОБОДА є різними концептами. У російській мовній картині світу вони збігаються лише фрагментарно, виражаючи «універсальну ідею самостійності, незалежності». Зіставний аспект аналізу виявив, що саме ВОЛЯ є ядерним концептом російської ментальності, існуючи у свідомості носіїв як «абсолют СВОБОДИ» [10:49].

Досліджуючи корелятивну пару ІСТИНА / ПРАВДА, Н. Арутюнова також робить висновки про те, що *правда* входить до зони *істини* в російській концептосфері значною мірою, але лише фрагментарно [1]. Подібні концепти не можна розглядати відокремлено або ж, навпаки, ототожнювати. Виявлення зон перетину та специфічних маніфестацій кожного із членів пари дає змогу сформувати об'єктивне уявлення про функціонування корелятивних концептів у національному культурно-мовному просторі.

В українській мовній картині світу концепти ПРАВДА / ІСТИНА в аспекті семанти-

чно-когнітивного накладання досліджує М. Донець [7]. Авторка констатує наявність «спільного понятійного субстрату» для обох концептів. Саме такий сегмент у значенні зумовлює специфіку нероздільного функціонування концептів-корелятивів у колективній свідомості народу.

Таким чином, підставами для виділення специфічних корелятивних зв'язків між концептами є ситуація, коли витримано принаймні дві умови: семантичні та номінативні зони перетину. Методами виявлення таких пар є лексикографічний аналіз слів-репрезентантів концепту, асоціативний експеримент, текстово-дискурсивний аналіз актуалізації концепту. Аналіз одного з концептів-членів корелятивної пари неможливий без залучення аналізу другого.

Ураховуючи здатність людського мислення до контрадикторності, можна говорити про існування бінарних смислових структур із полярною оцінністю – концептуальних діад.

Дуальність категоризації та амбівалентність оцінок є домінантними характеристиками пізнання й членування світу людиною. Л. Мацько наголошує на тому, що «пізнання світу через розкриття протилежних його властивостей і форм є одним із базових методів когніції», «у протилежностях шукається та ознака, у якій вони рівні одна одній» [16:345], тобто засадничим принципом когнітивної та мовної діяльності людини є антитетичність, дуальність, полярність.

Існує велика кількість концептів, смисл яких полягає в синтезі протилежних начал. Такі амбівалентні бінарні ментальні утворення називають діадами концептів. Докладним аналізом концептуальних діад займається В. Карасик та його наукові послідовники.

Так, Ю. Храмова досліджує комплекс «ЩИРІСТЬ-ЛИЦЕМІРСТВО». Дослідниця виділяє такі ознаки концептуальних діад: а) наявність амбівалентного оцінно маркованого образу, що виражається в неподільній діаді позитивної та негативної оцінок; б) конфлікт раціональної рефлексії / емоції; в) дуальність категоризації світу; г) освоєння дійсності через контрадикторність сприйняття цінностей буття (добре – погано, добро – зло, свій – чужий, безпека – небезпека); ґ) регулярна вербалізація діад та їх універсальний характер для людства [25:6].

Концептуальну діаду «БІДНІСТЬ / БАГАТСТВО» на матеріалі англійської мови аналізує Т. Пимонова. Називаючи це бінарне

утворення просто *концептом*, дослідниця постійно наголошує на його дихотомічній структурі. Т. Пимонова наводить цінні спостереження про унікальність природи контрастивних утворень: «омовленню підлягають, насамперед, девіантні параметри, відхилення від норми, тоді як НОРМА як така спеціально не омовлюється, незважаючи на її вирішальну роль у категоріальній тріаді «надлишок / норма / недолік (матеріальних ресурсів)» [17]. Дослідниця робить висновок про те, що смислова тріада «матеріальна забезпеченість» у процесі мовного освоєння трансформується в *діаду*, «оскільки вербалізуються тільки крайні позиції на шкалі: надлишок ресурсів – БАГАТСТВО, брак ресурсів – БІДНІСТЬ» [17].

Для позначення антитетичних концептуальних пар Т. Пимонова використовує термін *концепт*, а складники цих пар називає *субконцептами* [17]. Але, зважаючи на диференційні характеристики діад порівняно зі звичайними концептами, варто вживати для їх номінації різні терміни. Концепт і діада відрізняються структурно та функціонально, це явища різного ступеня узагальненості і співвідносяться як частина та ціле. Для називання фрагментів діад вживання терміну *субконцепт* видається нам зайвим, оскільки тоді потрібно говорити і про суперконцепт, що спровокує небажану синонімію. Тобто концептуальна діада – це дихотомія, що у своїй структурі містить лише полярні смислові точки, водночас унеможливаючи існування третього елемента (норми). Для позначення частин концептуальних діад вживаємо термін *концепт*.

Методика дослідження концептуальних діад передбачає поетапний аналіз кожного із членів, що їх утворюють. З'ясування мовної маніфестації діад ґрунтується на виявленні зіставлення і протиставлення лексем, текстуальних фрагментів. Суперечність пізнаваного світу нерідко об'єктивується в мові за допомогою оксюморонів, антитез, нагромадження антонімів. Аксіологічний компонент концептів-конституентів діади є визначальним, оскільки розуміння зв'язку між протилежними оцінками розкриває сутність таких структур. Отже, концептуальні діади – це комплексне мовно-мисленнєве утворення, що реалізує бачення людиною певного дуального, амбівалентного феномену цілісно.

Таким чином, важливими у формуванні концептосфери як ієрархічно організованої сукупності концептів, об'єднаних за певним класифікаційним принципом, є корелятивні

та контрастивні відношення між ними. Для позначення відповідних зв'язків уживаємо терміни *концептуальні діади* та *корелятивні концепти*. Дослідження мовної маніфестації корелятивних концептів та діад дає змогу виявити особливості членування світу люди-

ною, специфіку вербалізації різноманітних фрагментів знань.

Перспективним видається нам подальше дослідження вербалізації конкретних діад та корелятивних концептів, опис їх функціонування у мовній картині світу.

Література

1. Арутюнова Н. Д. Язык и мир человека. — 2-е изд., испр. / Н. Д. Арутюнова — М. : Языки русской культуры, 1999. — С. 543—640.
2. Бистров Я. В. Моделирование авторской концептосферы: лингвосинергетичный аспект / Я. В. Бистров // Вісник ХНУ ім. В. Н. Каразіна. — № 973 — С. 130—134.
3. Болдырев Н. Н. Концептуальное пространство когнитивной лингвистики / Н. Н. Болдырев // Вопросы когнитивной лингвистики. — 2004. — № 1. — С. 18—36.
4. Бровченко Л. І. Концептуальна метафора у кліше англomовного наукового тексту : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.04 / Л. І. Бровченко — Х., 2011 — 27с.
5. Булыгина Т. В. Языковая концептуализация мира (на материале русской грамматики) / Т. В. Булыгина, Т. В. Шмелев. — М. : Языки русской культуры, 1997. — 576 с.
6. Вежбицкая А. Язык. Культура. Познание. Перевод с англ. / А. Вежбицкая — М. : «Русские словари», 1996. — 416 с.
7. Донець М. Вербалізація концепту ІСТИНА / ПРАВДА в комуністичному дискурсі української преси [Електронний ресурс] / М. Донець // Режим доступу : <http://litmisto.org.ua/?p=8412>.
8. Жаботинская С. А. Модели репрезентаций знаний в контексте различных школ когнитивной лингвистики: интегративный подход / С. А. Жаботинская // Вісник ХНУ ім. В. Н. Каразіна. — 2009. — №848. — С. 3—10.
9. Карасик В. И. Языковой круг: личность, концепты, дискурс / В. И. Карасик. — Волгоград : Перемена, 2002. — 477 с.
10. Катаева Н. М. Концепт ВОЛЯ / Н. М. Катаева // Антология концептов : в 3 т. — Волгоград, 2005. — Т. 1. — С. 42—58.
11. Кожушко І. А. Про специфіку вживання терміна концептосфера в сучасній когнітивній лінгвістиці / І. А. Кожушко // Лінгвістичні студії : зб. наук. праць / Донецький нац. ун-т; наук. ред. А. П. Загнітко. — Донецьк : ДонНУ, 2011. — Вип. 22. — 285-289 с.
12. Кононенко В. І. Українська лінгвокультуро́логія : навч. посіб. / В. І. Кононенко. — К. : Вища шк., 2008. — 337 с.
13. Кубрякова Е. С. Краткий словарь когнитивных терминов / Е. С. Кубрякова, В. З. Демьянков, Ю. Г. Панкрац, Л. Г. Лузина. — М. : Филол. ф-т МГУ им. М. В. Ломоносова, 1997. — 245 с.
14. Лихачев Д. С. Концептосфера русского языка / Д. С. Лихачев // Известия Академии наук СССР. Серия литературы и языка. — М. : Наука, 1993. — Т. 52. — № 1. — С. 3—9.
15. Маслова В. А. Введение в когнитивную лингвистику : учеб. пособ. / В. А. Маслова. — 2-е изд., испр. — М. : Флинта : Наука, 2006. — 296 с.
16. Мацько Л. І. Стилїстика української мови: підручник / Л. І. Мацько, О. М. Сидоренко, О. М. Мацько; за ред. Л. І. Мацько. — К. : Вища шк., 2003. — 462 с.
17. Пимонова Т. Г. Вербализация субконцепта POVERTY в структуре англоязычного концепта WEALTH / POVERTY [Електронний ресурс] / Т. Г. Пимонова // Режим доступу : http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/zrgf/2009_24/Articles/Pimonova%20RGF24.pdf.
18. Попова З. Д. Когнитивная лингвистика / З. Д. Попова, И. А. Стернин. — М. : АСТ : Восток — Запад, 2007. — 314 с.
19. Приходько А. М. Концепти і концептосистеми в когнітивно-дискурсивній парадигмі лінгвістики / А. М. Приходько. — Запоріжжя : [Прем'єр], 2008. — 332 с.
20. Савойская Н. П. Репрезентация концептуального поля оценки в русских народных сказках [Електронний ресурс] / Н. П. Савойська // Вестник Челябинского государственного университета. — Филология. Искусствоведение. — Вып. 45. — 2010. — С. 103—106. — Режим доступу : <http://www.lib.csu.ru/vch/202/022.pdf>.

21. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика : термінолог. енцикл. / Олена Селіванова. — Полтава : Довкілля — К, 2006. — 716 с.
22. Словник української мови : [в 11 томах] / [АН УРСР, Інститут мовознавства ; за ред. І. Білодіда]. — Т. 4. — К. : Наукова думка, 1970—1980. — 287 с.
23. Степанов Ю. С. Константы: словарь русской культуры. — Изд. 3-е / Ю. С. Степанов. — М., 2004. — 992 с.
24. Сухачова Н. Концепт менеджмент як основний складник англословної терміносистеми менеджменту [Електронний ресурс] / Н. Сухачова. — Режим доступу : http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/fil_nauk/2011_3/Sukha.pdf.
25. Храмова Ю. А. Концептуальная диада «лицемерие — искренность» (на материале английского и русского языков) : автореф. дисс. на соискание науч. степени канд. филол. наук : спец. 10.02.19 / Ю. А. Храмова. — Волгоград, 2010 — 25 с.

УДК 811.161.2'42

І. А. Кожушко

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна

Метафоризація мобільного телефону в сучасній українській публіцистиці

Кожушко І. А. Метафоризація мобільного телефону в сучасній українській публіцистиці. У статті розглянуто особливості актуалізації концепту *мобільний телефон* у публіцистичному дискурсі. Визначено основні типи когнітивних метафор, крізь призму яких реалізуються уявлення про мобільний телефон. Проаналізовано тенденції до концептуалізації мобільного зв'язку в соціальних категоріях, до соціальних узагальнень і характеристик під час номінації мобільного телефону. Визначено мовні засоби, за допомогою яких метафоризація мобільного телефону проектується на українську мовну картину світу.

Ключові слова: *концепт, концептосфера, мовна картина світу, фрейм.*

Кожушко И. А. Метафоризация мобильного телефона в публицистическом дискурсе. В статье рассмотрены особенности актуализации концепта *мобильный телефон* в публицистическом дискурсе. Определены основные типы когнитивных метафор, сквозь призму которых реализуются представления о мобильном телефоне. Проанализированы тенденции к концептуализации мобильного телефона в социальных категориях, к социальным обобщениям и характеристикам в номинации мобильного телефона. Определены языковые средства, при помощи которых метафоризация мобильного телефона проецируется на украинскую языковую картину мира.

Ключевые слова: *концепт, концептосфера, фрейм, языковая картина мира.*

Kozhushko I. A. Metaphorization of the mobile phone phenomenon in journalistic discourse. The article describes the features of the *mobile phone* concept actualization in journalistic discourse. The main types of cognitive metaphors which realize beliefs about the mobile phone are defined. Tendencies to conceptualization of the mobile phone phenomenon using social categories and social generalizations for its nomination are analyzed. Linguistic means used to project the mobile phone metaphorization on the Ukrainian language world picture are defined.

Key words: *concept, concept sphere, frame, language picture of the world.*

Публіцистичний дискурс є сферою мовної реалізації типових для сучасного суспільства уявлень про фрагменти дійсності, певну ієрархію різних її елементів у масовій свідомості. Журналісти намагаються висвітлити актуальні події відповідно до своїх прагматичних намірів, сформувані в читача думку про описувані явища на основі власної. Публіцистика, за визначенням І. Михайлина, є своє-

рідним типом творчості, “предметом якого є актуальні явища й важливі питання поточного життя суспільства, а метод їх освоєння характеризується поєднанням абстрактно-логічного й конкретно-образного мислення, внаслідок чого створюється нова духовно-інтелектуальна цінність (публіцистичний твір), спрямована на дослідження, узагальнення й пояснення явищ життя, з метою